

z. s., by byla podána žaloba o splatné nájemné (viz rozhodnutí čís. 5654, 10053 sb. n. s.). Rekursní soud zjistil, že u soudu prvé stolice žaloba podána nebyla. Poukazuje-li se v dovolacím rekursu na to, že žaloba o zaplacení nájemného byla podána u krajského soudu civilního v Praze teprve dne 22. září 1930, přiznává tím stěžovatel sám, že v době podání návrhu na zájemné popsání, dne 10. září 1930, nebyla žaloba o dlužné nájemné ještě vznesena na soud. Byl tedy návrh na povolení zájemného popsání rekursním soudem právem zamítnut. K vývodům dovolacího rekursu se podotýká, že vůbec nešlo o případ, který má na zřeteli druhý odstavec § 1101 obč. zák., neboť v návrhu na zájemné popsání nebylo tvrzeno, že se odpůrci stěhují nebo věci zavlékají a že si navrhovatel proto jejich věci zadržel, nýbrž bylo v něm jen uvedeno, že byla odpůrcům dána výpověď ke dni 15. října 1930 a že pro případ vystěhování svršků je nebezpečí, že by nebylo lze dosíci zaplacení dlužného nájemného.

Čís. 11617.

Výhody, stanovené v druhém odstavci § 2 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. (v doslovu zákona ze dne 2. července 1924, čís. 177 sb. z. a n.), pro pohledávky výživného, se nevztahují na nárok na náhradu výloh, jež vznikly Českému zemskému fondu ošetřováním povinného v ústavu pro choromyslné.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1932, R I 277/32.)

K vydobytí ošetřovného dlužnice v zemském ústavu pro choromyslné vedl Český zemský fond proti dlužnici exekuci zabavením a příkázáním k vybrání důchodů dlužnice jako pensistky proti zemskému úřadu. Soud prvé stolice exekuci povolil, rekursní soud vyhověl rekursu dlužnice potud, že obmezil exekuci na jednu třetinu důchodů příslušejících dlužnici proti podlužníku s tím, že 4.000 Kč musí zůstat dlužnici volných. **D ů v o d y:** Podle § 2 odst. (1) zák. ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. může býti výslužné vdov exekucí zabaveno neb zajišťovacím úkonem stíženo nebo dobrovolně zastaveno nebo postoupeno jen do jedné třetiny, vždy však tak, že volných musí zůstat dlužníku ročně 4.000 Kč. Vzhledem k tomuto nutkavému zákonnému předpisu jest zabavení vdovské pense povinné strany ve větším rozsahu, než právě uvedeno, nebo dokonce bez omezení, jak žádá vymáhající strana, nepřípustné, a soud první stolice pochybil, povoliv podle žádosti vymáhající strany exekuci na vdovskou pensi povinné strany bez omezení.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

V dovolacím rekursu se dovozuje, že exekuce jest vedena pro pohledávku výživného, která požívá výhody stanovené v druhém odstavci § 2 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. (v doslovu zákona ze dne 2. července 1924, čís. 177 sb. z. a n.). Tento názor je zřejmě mylný. Výživným jest rozuměti dávky, které je někdo povinen poskyto-

vati oprávněné osobě na její výživu. V tomto případě však jde o nárok na náhradu výloh, které vznikly Českému zemskému fondu ošetřováním dlužnice v ústavu pro choromyslné, a na takový náhradní nárok se nevztahuje ustanovení druhého odstavce § 2 zákona č. 314/1920 sb. z. a n.

Čís. 11618.

Nebyla-li písemná oznámka upevněna na dveřích bytu, nýbrž jen zastrčena mezi domovní kliku a dvéře, nebylo vyhověno předpisu § 104 c. ř. s. a nemělo uložení doručované písemnosti na poště účinek doručení.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1932, R I 291/32.)

Soud první stolice odmítl rekurs dlužníka do usnesení v exekuční věci jako opozděný. Rekursní soud zrušil odmítací usnesení prvního soudu a nařídil mu, by nehledě k důvodu, z něhož odmítl rekurs proti usnesení prvního soudu jako opozděný, s rekuresem tím naložil jako včas podaným.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Náhradní doručení podle § 104 c. ř. s. předpokládá, že formálnosti tam předepsané byly přesně zachovány (srov. slova zákona »podle předchozích ustanovení« v třetím odstavce § 104 c. ř. s. a rozhodnutí uveřejněné ve sb. n. s. č. 4377). Podle konaného šetření nebyla písemná oznámka upevněna na dveřích bytu, nýbrž byla listonošem jen zastrčena mezi domovní kliku a dvéře, uložení doručované písemnosti na poště nemělo proto účinek doručení. Z toho vyplývá, že rekurs, odmítnutý prvním soudem jako opozděný, byl podán dříve, než rekursní lhůta vůbec počala běžeti, tedy včas.

Čís. 11619.

Není třeba, by doložka »na řad« byla uvedena výslovně, stačí, použije-li se obdobného výrazu, nikoliv však takového, jenž nasvědčuje papíru docela jiného druhu (rektapapíru s alternativní doložkou au porteur).

Nejde-li o listiny znějící na řad, lze převodní doložky na nich považovati jen za obyčejný postup.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1932, Rv I 428/31.)

Spořitelna města Č. vydala firmě H. v Liverpoolu listinu tohoto obsahu: »Wir werden gegen Vorlage und Rückstellung dieses Schreibens an Sie, bezw. an den Ueberbringer desselben 300.000 Kč in Worten Dreihundert tausend Kčsl. bezahlen. Die Präsentation muss bis 25. Septem-